

Development of Organizing for Learning to Develop Critical Reading Skill In the Thai Language Learning Strand for Grade 10 Students

Chuleeporn pinitphon¹

Received	Reviewed	Revised	Accepted
23/11/2022	13/12/2022	15/12/2022	25/12/2022

Abstract

This research aimed to develop of organizing for learning to develop critical reading skill In the Thai Language Learning Strand for grade 10 Students. The research employed the research and development methodology; it comprised 4 steps: 1) the study of baseline data for development of the model of organizing for learning, 2) the design and development of the model of organizing for learning, 3) the tryout of the model of organizing for learning, and 4) confirmation on the effectiveness of the implementation of the model of organizing for learning. The research design was of the one group pretest posttest design. The experimental group consisted of 38 grade 10 students of Sarakhampittayakhom School in the first semester of the academic year 2020, obtained through cluster random sampling. The research instruments were: 1) the CHULEE MODEL of organizing for learning, 2) the handbook of the model, 3) plans of organizing for learning, 4) a critical reading ability test, 5) a questionnaire inquiring students' satisfaction with the model of organizing for learning. The analysis of data employed the mean, standard deviation, and t-test (dependent samples) for hypothesis testing.

The results were as follows: 1) The state of problems of learning and developing critical reading skill, according to the students' opinion, on the whole, was at a high level, while for the teachers in the Thai Language Learning Strand, on the whole, the problem was at a moderate level. Also, the need for development of the model of organizing for learning of the students, on the whole, was at a high level; 2) The CHULEE MODEL of organizing for learning to develop critical reading skill In the Thai Language Learning Strand for grade 10 Students had 6 steps of organizing learning activities. Step 1 C (Creative Interest): creating creative interest; Step 2 H (Habit Sufficiency): creating the

---

¹ Sarakhampittayakhom School Email: chulee.pi@gmail.com

habit of sufficiency; Step 3 U (Understanding): presenting knowledge and understanding; Step 4 L (Like to Learn): studying with pleasure; Step 5 E (Evaluation): evaluating; and Step 6 E (Exchange of Idea): exchanging ideas and finding conclusions for more learning; 3) The implementation of the CHULEE MODEL of organizing for learning to develop critical reading skill for grade 10 Students of Sarakhampittayakhom School yielded the model efficiency of 84.99/82.59 and the post-learning critical reading skill was higher than the pre-learning, with statistical significance at the level of .01. Moreover, the students' satisfaction was at a high level, and 4) The effectiveness of the model was confirmed by extending the use of the model to the extended group and it was found that the average post-learning critical reading score of the extended group was higher than the pre-learning, with statistical significance at the level of .01. The students in the extended group had their satisfaction with the CHULEE MODEL of organizing for learning at a highest level.

Keyword : critical reading, model of organizing for learning, critical reading skill

การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ชุลีพร พิณีจพล²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นการวิจัยแบบการ
วิจัยและพัฒนา ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการ
จัดการเรียนรู้ 2) การออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) การทดลองใช้รูปแบบการจัดการ
เรียนรู้ และ 4) การยืนยันประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบแผนการวิจัยแบบทดลอง
1 กลุ่ม กลุ่มทดลองที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563
โรงเรียนสารคามพิทยาคม จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CHULEE MODEL 2) คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3)
แผนการจัดการเรียนรู้ 4) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 5) แบบสอบถาม
ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาในการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตาม
ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารคามพิทยาคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วน
ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และความต้องการพัฒนา
รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ
มาก 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CHULEE MODEL เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 C (Creative
Interest) ขั้นสร้างความสนใจอย่างสร้างสรรค์ ขั้นที่ 2 H (Habit Sufficiency) ขั้นสร้างลักษณะนิสัย
แบบพอเพียง ขั้นที่ 3 U (Understanding) ขั้นเสนอความรู้ความเข้าใจ ขั้นที่ 4 L (Like to Learn) ขั้น
ศึกษาหาความรู้อย่างชื่นชอบ ขั้นที่ 5 E (Evaluation) ขั้นประเมินผล และขั้นที่ 6 E (Exchange of
Idea) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหาข้อสรุปเพื่อเรียนรู้เพิ่มเติม 3) ผลการใช้รูปแบบการจัดการ
เรียนรู้แบบ CHULEE MODEL เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารคามพิทยาคม พบว่า รูปแบบมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.99/82.59 และ

² โรงเรียนสารคามพิทยาคม, Email-chulee.pi@gmail.com

ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวมทั้งนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก และ 4) ยืนยันประสิทธิผลของรูปแบบโดยขยายผลกับนักเรียนกลุ่มขยายผลมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนกลุ่มขยายผลที่มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CHULEE MODEL โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, รูปแบบการจัดการเรียนรู้, ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

บทนำ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่ต้องใช้ความคิด ความรู้ ประสบการณ์และข้อมูลต่างๆ พิจารณาสารอย่างมีเหตุผลเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างชัดเจนตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อมากที่สุด ก่อนที่จะรับ ไม่รับ โต้แย้ง หรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับสารที่ได้รับจากการอ่านนั้น มักเป็นการอ่านอย่างละเอียด ต้องใช้ทักษะการอ่านหลายอย่างประกอบกัน โดยเฉพาะการวิเคราะห์และการตีความ เป็นการอ่านอย่างรอบคอบเพื่อพิจารณาวินิจฉัยและประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้โดยอาศัยหลักความจริงและเหตุผลประกอบในการพิจารณา การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงมีความสัมพันธ์กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพราะการอ่านเกี่ยวข้องกับการมองเห็น การได้ยิน การคิด การทำงานของตา หู และสมอง โดยที่สมองซีกซ้ายและขวาจะทำงานร่วมกันเมื่อเกิดภาวะคิดซับซ้อนซึ่งจะเริ่มจากการรับรู้สัญลักษณ์ การเข้าใจความหมายของคำ และการสร้างแนวคิดเพื่อสรุปความ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นจุดหมายสำคัญของการอ่าน เพราะการอ่านแต่ละครั้ง ก็คือ การเรียนรู้ความคิดผู้อื่นเป็นการแสวงหาความรู้และเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวาง ข้อความหนึ่งประโยค หนึ่งย่อหน้า หนึ่งบทความหรือหนังสือทั้งเล่มย่อมต้องมีความคิดของผู้เขียนแฝงอยู่ เป็นหน้าที่ของผู้อ่านที่จะต้องจับให้ได้ว่าข้อความนั้น ๆ แฝงความคิดอะไรเอาไว้หรือต้องการแสดงความคิด และข้อเท็จจริงอะไร เพื่อเหตุผลใด ผู้อ่านต้องเข้าใจในสิ่งเหล่านี้ โดยเฉพาะนักเรียนนอกจากจะเป็นการช่วยให้เรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วแล้ว หากได้ฝึกฝนบ่อย ๆ ก็จะทำให้นักเรียนอ่านเป็น มีพื้นฐานในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง อันเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของหลักสูตร เพราะเป็นการอ่านที่ต้องใช้ความคิด การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความพร้อม พัฒนานิสัย รู้เท่าทันความคิดของคนอื่นพิจารณาหาเหตุผลเพื่อวินิจฉัยประเมินค่าสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด จึงนับได้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มีความสำคัญมาก เป็นการเพิ่มพูนความรู้ และสติปัญญาให้แก่ผู้อ่านอย่างแท้จริง การฝึกให้นักเรียนรู้จักอ่านหนังสืออย่างมีวิจารณญาณ รู้จักแยกแยะความเหมาะสมขององค์ประกอบในการเขียน ทั้งเนื้อหาและรูปแบบเข้าใจจุดประสงค์และทัศนคติของผู้เขียน รวมทั้งวินิจฉัย

ได้ว่าเรื่องนั้นควรอ่านหรือไม่ควรอ่านอย่างไร สามารถทำให้นักเรียนอ่านหนังสือเป็นและอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะการอ่านหนังสือที่ดีนั้น ควรอ่านไปคิดไป ใคร่ครวญไปเรื่อย ๆ พินิจพิจารณาให้ตลอด (Kodi, T.. 2011 : 1-2 ; Phangarm, P.. 2006 : 2 ; Intanam, M.. 2011 : 3-4 ; Prangsuwan, P.. 2007: 2-3 ; Chancharoen, S.. 2008 : 2-3)

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน โรงเรียนสารคามพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในการคิดอย่างมีวิจารณญาณจากการอ่าน เมื่อถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านก็มักจะตอบไปตามเนื้อความ หรือเนื้อเรื่องที่อ่านนั้น โดยขาดการใช้เหตุผลในการพิจารณา วิเคราะห์ วิจารณ์อย่างละเอียดรอบคอบ จึงส่งผลต่อการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 ในระดับโรงเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 47.92 ซึ่งต่ำกว่าปีการศึกษาที่ผ่านมาที่ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 54.62 ในมาตรฐาน ท 1.1 การอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำ จากคะแนนเต็ม 19 คะแนน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 10.43 คะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัด 9.71 คะแนนเฉลี่ยระดับสังกัด 10.37 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 3.03 (โรงเรียนสารคามพิทยาคม. 2562) ดังนั้นจึงเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน เพราะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้อ่านในยุคปัจจุบัน ซึ่งถือได้ว่าเป็นยุคแห่งสังคมข่าวสารอันแวดล้อมไปด้วยข้อมูลต่าง ๆ มีทั้งข่าวสารที่มีคุณค่า เชื่อถือ และข่าวสารที่นำเสนอความคิดแต่เพียงด้านเดียว บิดเบือนความเป็นจริง มีอคติ ลำเอียง ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณในการประเมินสิ่งที่ตนเองอ่านและเพื่อตัดสินใจว่าจะเชื่อมากน้อยเพียงใด แต่ทั้ง ๆ ที่เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างมาก ก็ยังพบว่า นักเรียนทั้งในระดับชั้นมัธยมศึกษา ก็ยังไม่ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง มีประสบการณ์ตรงและได้เรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข และศึกษาผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารคามพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. การออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3. การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4. การยืนยันประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้มีทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารคามพิทยาคม สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 17
ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 653 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนสารคามพิทยาคม สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 38 คน ซึ่งได้มา
จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) คู่มือการใช้รูปแบบ
การจัดการเรียนรู้ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ 4) แบบสอบถาม 5) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการ
อ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นกาวิจัยและพัฒนา (Research & Development) ซึ่งมีรายละเอียดและ
ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารคามพิทยาคม สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 17
ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 653 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนสารคามพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 38 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ 4) แบบสอบถาม 5) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างขึ้น แล้วนำเครื่องมือมาหาคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Index of Item-Objective Congruence: IOC) (Phattiyathanee, S., 2010 : 110) พบว่า เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.00 และ 3) การทดลองใช้เครื่องมือกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ซึ่งผลการประเมินมีอำนาจจำแนกระหว่าง 0.33-0.75 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีของ Cronbach (1951, p.274; อ้างใน Srisaard, B., 2015) ซึ่งผลการประเมินค่าความเชื่อมั่นมีค่าความเชื่อมั่น 0.97 และแบบทดสอบมีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.33-0.78 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.87

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ด้านเนื้อหา ภาษา และการวัดประเมินผล ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2. บันทึกเสนอผู้อำนวยการสถานศึกษา ในการเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนสารคามพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 จำนวน 38 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปจัดการเรียนการสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 38 คน

2.2 ก่อนทำการทดลองชี้แจงหลักการ เหตุผล และประโยชน์ของการวิจัย ให้กับนักเรียน พร้อมทั้งทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ วิธีการเรียนการสอน เพื่อให้ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.3 นำแบบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ เวลา 60 นาที ไปทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2.4 หลังจากดำเนินการทดลองผู้วิจัยทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณชุดเดิม และสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3. นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำเสนอต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมายและการรวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ มาวิเคราะห์แบบเชิงเนื้อหา (Content Analysis) 2) การนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์กับโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา และการหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha โดยใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามที่ Nunnally (1978) ได้ทำการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามซึ่งมีความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.95

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา สถิติเชิงปริมาณประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า สภาพปัญหาในการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารคามพิทยาคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และความต้องการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นที่ 1 C (Creative Interest) ขั้นสร้างความสนใจอย่างสร้างสรรค์ ขั้นที่ 2 H (Habit Sufficiency) ขั้นสร้างลักษณะนิสัยแบบพอเพียง ขั้นที่ 3 U (Understanding) ขั้นเสนอความรู้ความเข้าใจ ขั้นที่ 4 L (Like to Learn) ขั้นศึกษาหาความรู้อย่างชื่นชอบ ขั้นที่ 5 E (Evaluation) ขั้นประเมินผล และขั้นที่ 6 E (Exchange of Idea) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหาข้อสรุปเพื่อเรียนรู้เพิ่มเติม 4) การวัดและประเมินผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และ 5) ปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และระบบสนับสนุน ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CHULEE MODEL ที่มีต่อประเด็นต่าง ๆ ของ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยการประเมินความสอดคล้องแบบมาตราส่วนประเมิน

ค่า 5 ระดับของ Likert (Likert Five Rating Scales) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน พบว่า ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CHULEE MODEL เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสอดคล้องกันในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47, S.D. = 0.35$) แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องเหมาะสมสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้

3. ผลการตรวจสอบประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบมีประสิทธิภาพ เท่ากับ $84.99/82.59$ และทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวมทั้งนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

4. ยืนยันประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนกลุ่มขยายผลมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CHULEE MODEL โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CHULEE MODEL เพื่อพัฒนาทักษะในด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 C (Creative Interest) ขั้นสร้างความสนใจอย่างสร้างสรรค์ ขั้นที่ 2 H (Habit Sufficiency) ขั้นสร้างลักษณะนิสัยแบบพอเพียง ขั้นที่ 3 U (Understanding) ขั้นเสนอความรู้ความเข้าใจ ขั้นที่ 4 L (Like to Learn) ขั้นศึกษาหาความรู้ อย่างชื่นชอบ ขั้นที่ 5 E (Evaluation) ขั้นประเมินผล และขั้นที่ 6 E (Exchange of Idea) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหาข้อสรุปเพื่อเรียนรู้เพิ่มเติม 4) การวัดและประเมินผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และ 5) ปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และระบบสนับสนุน ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CHULEE MODEL พบว่าความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CHULEE MODEL เพื่อพัฒนาทักษะ

การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสอดคล้องกันในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.35) แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องเหมาะสมสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้ จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้น มีความสอดคล้องสัมพันธ์ต่อกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เริ่มต้นจาก การศึกษาข้อมูลพื้นฐานซึ่งเป็นการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ความต้องการจำเป็น เพื่อ กำหนดเป็นหลักการ วัตถุประสงค์และ องค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้อง สัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในครั้งนี้ ได้นำ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ พุทธิปัญญา (Cognitive) มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการ เรียนรู้ ได้แก่ 1) ทฤษฎี เกสตัลท์ (Gestalt Theory) 2) ทฤษฎีสนาม (Field Theory) 3) ทฤษฎี เครื่องหมาย (Sign Theory) 4) ทฤษฎี พัฒนาการทางสติปัญญา (Intellectual Development Theory) 5) ทฤษฎีการเรียนรู้ อย่างมีความหมาย (A Theory of Meaningful Verbal Learning) 6) ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) และ 7) ทฤษฎีกระบวนการประมวลข้อมูล (Information Processing Theory) แล้วทำการสังเคราะห์ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีชื่อว่า CHULEE MODEL ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน โดยมีการวางรูปแบบดำเนินการ เรียนรู้ไว้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องและมีความสัมพันธ์กันในแต่ละขั้นตอน ซึ่งได้มีการตรวจสอบ คุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้วได้ค่าความสอดคล้องในระดับมากที่สุด จึงทำให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ นั้นมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Khaemmanee, T. (2014) ที่สรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนดได้นั้น สิ่งสำคัญคือต้องมีการจัด องค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้เป็นระบบโดยคำนึงถึง ทฤษฎีและหลักการที่ เกี่ยวข้อง รวมถึงต้องมีการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีความสัมพันธ์ ต่อเนื่องกัน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการและสอดคล้องกับแนวคิดของ Joyce, Weil, and Calhoun (2009) ที่สรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั้น ทุกส่วนต้องมีความสัมพันธ์ กันไม่ว่าจะเป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ของแบบแผน การจัดการเรียนรู้หรือกิจกรรมการเรียนรู้ในส่วนของ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ บทบาทผู้สอนและผู้เรียน และการวัดและประเมินผล ต้องผ่านขั้นตอนการสร้างและพัฒนาอย่างเป็นระบบจึงจะทำให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้นั้นมี ประสิทธิภาพ ดังนั้นเห็นได้ว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบจะช่วยให้การนำ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน ดังงานวิจัยของ Wongthip, K. (2016) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีวัจนปฏิบัติศาสตร์เพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการอ่านตีความของนักเรียนระดับปริญญาบัณฑิต แล้วพบว่า รูปแบบการ

จัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ซึ่งองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน 3) ขั้นตอนการเรียนการสอน และ 4) การวัดและประเมินผล และเมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบพบว่า มีความเหมาะสมในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีวิจัยปฏิบัติศาสตร์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านตีความของนักเรียนระดับปริญญาบัณฑิตได้พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ มีการดำเนินการตามขั้นตอนของวิธีการเชิงระบบ

2. ผลการตรวจสอบประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CHULEE MODEL เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหมายตอบสนองความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน มีการใช้สื่อและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนมาใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลายและต่อเนื่อง และเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ดึงความสามารถของผู้เรียนออกมาให้ได้มากที่สุด โดยให้ผู้เรียนรู้จักใช้สติปัญญาของตนเองในการแก้ไขปัญหาเมื่ออยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ในชั้นการวิเคราะห์ และ ชั้นสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ที่ให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดของกันและกันทำให้ ผู้เรียนมองเห็นถึงแนวทางในการค้นหาคำตอบ ช่วยให้เห็นวิธีการแก้ปัญหาที่หลากหลายแง่มุม มีการสะท้อนเหตุและผลของการตัดสินใจเลือกวิธีการใดวิธีการหนึ่งในการแก้ปัญหา ผู้เรียนมองเห็น ความหนักแน่นของเหตุผลที่ช่วยในการตัดสินใจเลือกคำตอบที่ใช่หรือไม่ใช่ เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม แล้วนำเสนอเป็นความคิดของตนเอง ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดการเรียนรู้เกิดจากการค้นพบด้วยตนเอง ของ Bruner ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติจริงจนเกิดเป็นความคิดรวบยอด และสอดคล้องกับแนวคิด การเรียนรู้อย่างมีความหมายของ Ausubel ที่เน้นเรื่องการสร้างความเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เก่ากับความรู้ใหม่จนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองอันเป็นพื้นฐานของแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ด้วยการให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริงในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งการได้พูดคุยหรือได้รับฟังความคิดเห็นที่โต้แย้งกันหรือยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นนั้น เป็นการส่งเสริมความรู้ ความคิด และมุมมองต่าง ๆ ซึ่งจะถูกเก็บไว้ในตัวผู้เรียนและผู้เรียนสามารถดึงข้อมูลเหล่านั้นมาปรับใช้ในชั้นการประยุกต์ใช้ได้ ด้วยเหตุนี้คะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนจึงสูงขึ้น นอกจากนี้ยังพบอีกว่า วัยของผู้เรียนก็มีส่วนเกี่ยวข้องให้การเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ประสบความสำเร็จได้ด้วยเช่นกัน เพราะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่ต้องอาศัยการคิดหาเหตุผลแบบนามธรรม ดังนั้นการให้ผู้เรียนวิเคราะห์ในสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการทางสติปัญญาจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ให้มากขึ้น สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget ที่ระบุว่า เด็กที่มีอายุ 11 ปีขึ้นไปจะมีพัฒนาการทางสติปัญญาและความคิดที่เป็นขั้นสูงสุดยอด กล่าวคือ สามารถคิดแบบนามธรรมและหาเหตุผลนอกเหนือจากข้อมูลที่มีอยู่ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งการให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันจะเป็นตัวช่วยที่สำคัญมากในการพัฒนาสติปัญญาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ การให้ผู้เรียนได้คิด ได้พูดอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประเมินความคิดของตนเองและผู้อื่น ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดี ซึ่ง Piaget เรียกกระบวนการนี้ว่า การกระจายความคิด (decentration) (Makanong, A., 2011)

นอกจากนี้ การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบยังส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นด้วย ทั้งงานวิจัย ของ Homfung, C. (2014) ที่ได้พัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้วิธีสัจสีเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการสอนวรรณคดีไทยที่พัฒนาขึ้นมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนการนำรูปแบบการสอนไปใช้ กระบวนการเรียนการสอนมี 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นเร้าความสนใจ ขั้นอ่านวรรณคดี ขั้นวิเคราะห์ความขัดแย้ง ขั้นวิเคราะห์สาเหตุ ขั้นค้นหาวิธีแก้ไข ขั้นผลของการแก้ปัญหา ขั้นสรุปและประเมินผล 2) ผลของการทดลองใช้รูปแบบการสอนและการนำรูปแบบการสอนไปขยายผล พบว่า นักศึกษามีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และระหว่างเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และ 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนและการนำรูปแบบการสอนไปขยายผล พบว่า นักศึกษามีความสามารถด้านการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และระหว่างเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pikunthong, J. (2016) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอน คือ ขั้นการตรวจสอบความเข้าใจ ขั้นการบูรณาการมโนติ ขั้นการสอนและทดสอบการอ่าน ขั้นการทบทวนและสะท้อนผล และขั้นการประเมินผล นอกจากนี้ยังพบว่า ผลการใช้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์เท่ากับ 84.32/82.25 และโรงเรียนบรบือวิทยาคาร เท่ากับ

84.99/82.59 และพบว่าความสามารถในการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. บทอ่านที่นำมาให้ผู้เรียนเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นโฆษณา ข่าว บทความ สารคดี นิทาน เรื่องสั้น บทเพลงและบทกวีนิพนธ์ ควรเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ผู้เรียนให้ความสนใจ และเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในสังคมขณะนั้น เป็นเรื่องใกล้ตัว เป็นเหตุการณ์ที่เป็นกระแสของสังคม อีกทั้งยังมีความยาวของเนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนไม่สั้นหรือยาวเกินไปและใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ทำให้ผู้เรียนสนใจใคร่รู้อยากอ่านอยากรับรู้ และจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจมากขึ้นและส่งผลให้ผลการเรียนของผู้เรียนดีขึ้นด้วย

2. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ขั้นการวิเคราะห์บทอ่าน ผู้เรียนต้องทำกิจกรรมกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องแสดงความคิดเห็นโดยมีประธานกลุ่มทำหน้าที่เป็นผู้คอยกระตุ้นให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น เลขานุการกลุ่มทำหน้าที่สรุปจดความคิดเห็นของสมาชิก และครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา คอยสังเกตการณ์และอำนวยความสะดวก อื่น ๆ ให้กับผู้เรียน

3. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ขั้นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ครูผู้สอนควรให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานองค์ความรู้ของตนเองด้วยวิธีการต่าง ๆ และไม่ได้บังคับให้ส่งภายในคาบเรียน ผู้เรียนสามารถส่งหลังชั่วโมงเรียนได้ ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีเวลาในการสร้างสรรค์ผลงานของตนเองและควรเลือกชิ้นงานที่มีความถูกต้อง ชัดเจน น่าสนใจ และแปลกใหม่ มาแสดงให้ผู้เรียนอื่น ๆ ได้ดูเพื่อที่จะได้มีแนวคิดในการนำเสนอผลงานขึ้นไปที่แตกต่างกันไปจากเดิม

Reference

- Chancharoen, S. (2008). *The development of a learning management plan for Thai language learning subjects with a cooperative learning method, STAD model, using skill exercises to develop critical reading ability of grade 1 students.* Secondary school year 3. Independent study. Mahasarakham : Mahasarakham University.
- Homfung, C. (2014). *Development of Thai Literature Teaching Model by Applying the Four Noble Truths to Promote Critical Reading Ability and Creative Problem Solving of Graduate Students.* Bangkok : Silpakorn University.
- Intanam, M. (2011). *The development of learning activity management model emphasizing on reading. Analytical analysis for grade 5. Mahasarakham : Mahasarakham University.*

- Joyce, Weil, and Calhoun. (2009). *Models of teaching*. New York: Pearson education, Inc.
- Khaemmanee, T. (2014). *Thinking Science*. Bangkok: Institute for Academic Quality Development.
- Kodi, T. (2011). *The development of critical reading abilities. The inductive learning method of John Stuart Mill for Mathayomsuksa 1 students*. Bangkok: Silpakorn University.
- Makanong, A. (2011). *Mathematical Skills and Processes: Development for Development*. (2nd ed). Bangkok: Chulalongkorn University.
- Phangarm, P. (2006). *The Development of Critical Reading Skill Enhancement Exercises. Thai language learning group Grade 3*. Ubon Ratchathani : Ubon Ratchathani University.
- Phattiyathanee, S. (2010). *Educational Measurement*. (6th ed). Kalasin :Coordinate printing.
- Pikunthong, J. (2016). *The Development of a Learning Management Model to Enhance Critical Reading Competence Using Metacognition Strategies for High School Students*. Mahasarakham : Mahasarakham University.
- Prangsuwan, P. (2007). *A Study of Critical Reading Ability in Thai and Satisfaction with Scientific Teaching Methods of Prathom Suksa 6 Students*. Bangkok: Naresuan University.
- Srisaard, B. (2015). *Development of teaching*. Bangkok: Sureewiriyasasan.
- Wongthip, K. (2016). *The development of teaching and learning model based on the theory of practical speech. To enhance the reading ability of graduate students*. Bangkok : Silpakorn University.